

บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน รูปแบบกิจกรรมการค้า ปัญหาทางกายภาพและทางสังคม โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบแนวทางการแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมของตลาดแห่งนี้ให้เป็นตลาดที่ส่งเสริมในเรื่องของสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

5.1 บทสรุป

ตลาด เป็นสถานที่แลกเปลี่ยนค้าขายสิ่งของ และพบปะสังสรรค์เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ ความคิดและสานสัมพันธ์ของคน ตลาดจึงเป็นพื้นที่สะท้อนให้เห็นสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชนและเป็นพื้นที่สาธารณะที่เชื่อมโยงสังคมชนบทเข้าด้วยกัน

“ตลาดเฉพาะอย่าง” เป็นตลาดที่ตั้งขึ้นในชุมชน ที่ได้วิวัฒนาการมาจากตลาดขนาดเล็ก เพื่อรองรับสินค้าเกษตรกรรมที่คนในชนบทนำเข้ามาขายภายในตลาดซึ่งเป็นศูนย์กลางของเมือง เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างสังคมเมืองและยังเป็นพื้นที่ของผู้ค้าขายทั้งปลีกและส่ง ซึ่งส่วนใหญ่ ผู้ที่เพาะปลูกจะนำมาขายหรือส่งเอง ปัจจุบันตลาดเฉพาะอย่างมีหลงเหลืออยู่ไม่มากนักกำลังประสบกับการเปลี่ยนแปลงไปสู่กระแสสมัยใหม่ ปัจจุบันตลาดดอกไม้ในประเทศไทยหายากมากมีเพียงไม่กี่แห่งในประเทศ ซึ่งตลาดดอกไม้ต้นลำไยนี้ถือเป็นตลาดแห่งใหญ่แห่งเดียวในภาคเหนือ ที่มีศักยภาพความเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภายในท้องถิ่นที่มีเงินหมุนเวียนสูงที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่พ่อค้าแม่ค้าทั้งจากในท้องถิ่น และพ่อค้าแม่ค้าเร่ขายที่มาจากท้องถิ่น

ตลาดดอกไม้ต้นลำไย มีบทบาทสำคัญที่เอื้อประโยชน์แก่ทั้งเมืองและชนบทที่เป็นเหตุผลที่ทำให้ตลาดมีศักยภาพในการดำรงอยู่ได้ ตลาดดอกไม้ต้นลำไยและตลาดดอกไม้อื่น สามารถเชื่อมต่อผลิตผลที่ชุมชนชนบทเป็นผู้ผลิตและชุมชนเมืองเป็นผู้บริโภค สินค้าเกษตรกรรม หัตถกรรมที่มีต้นทุนไม่สูงเพราะขายเองโดยไม่ผ่านคนกลาง แม้ว่าระบบจะเปลี่ยนแปลงจากระบบการผลิตเพื่อการเกษตรกรรมเป็นการผลิตเพื่ออุปโภคบริโภคเป็นหลักที่ทำให้ตลาดดอกไม้เปลี่ยนแปลงบทบาทไป แต่ตลาดดอกไม้ยังคงเป็นรายได้เสริมของชาวสวนนอกเหนือจากผลผลิตเกษตรกรรมที่อาจมีรายได้ไม่แน่นอนตามสภาพธรรมชาติ ตลาดดอกไม้จึงตอบสนองความต้องการเลี้ยงชีพของเกษตรกรและความต้องการบริโภคของชุมชนเมือง

นอกจากนี้พื้นที่ตลาดดอกไม้ยังประกอบด้วยการค้าหลากหลายของพ่อค้าแม่ค้าที่นำสินค้าเหลือผลิตจากชนบท มากระจายให้ชุมชนเมืองได้ใช้ในราคาไม่แพง จึงเห็นได้ว่า ทั้งพ่อค้าแม่ค้า

สินค้าจากภายในท้องถิ่นและจากภายในเมืองมีการหมุนเวียนซึ่งกันและกัน แม้ผู้ใช้ปัจจุบันเป็นคนภายในเมืองและชุมชนใกล้เคียง หากตลาดได้รับการส่งเสริมให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชุมชนมากขึ้นย่อมสามารถที่จะดึงดูดผู้คนจากภายในอำเภอใกล้เคียงและจังหวัดที่ใกล้เคียงมาท่องเที่ยวตลาดได้ ซึ่งผลจากการวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาตลาดดอกไม้ต้นลำไย เพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์เมืองเชียงใหม่ที่ค้นพบนี้ได้แสดงแนวทางการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

งานวิจัยตลาดดอกไม้ต้นลำไยที่มีประเด็นเศรษฐกิจและสังคม แต่ขาดมิติกายภาพที่มีความสำคัญยิ่งต่อแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาช่องว่างที่ไม่มีการศึกษามาก่อน กับองค์ประกอบในเชิงกายภาพและสังคมภายในตลาดดอกไม้ ที่มีส่วนสร้างแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของตลาดดอกไม้ต้นลำไย โดยมีเป้าหมายเพื่อนำไปสร้างแนวทางการพัฒนาของตลาดให้มีความเด่นชัดยิ่งขึ้นและมีภูมิทัศน์ที่สามารถดึงดูดผู้คนจากนอกท้องถิ่นมาท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการส่งเสริมตลาดดอกไม้ต้นลำไยให้เป็นพื้นที่สำหรับศูนย์กลางของการท่องเที่ยวชุมชนต่อไป

5.1.1 บทสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้ทำการศึกษาวินิจฉัย เพื่อค้นหาคำประกอบในเชิงกายภาพและสังคมภายในของตลาดดอกไม้ต้นลำไย โดยแบ่งหัวข้อย่อยออกมาได้ดังต่อไปนี้ ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยกลุ่มผู้ค้าและกลุ่มผู้ซื้อ การแบ่งพื้นที่และการใช้พื้นที่ของตลาด รูปแบบ การจัดวาง และการใช้งานภายในร้านค้า และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งาน มีความสัมพันธ์ต่อองค์ประกอบเชิงกายภาพ

5.1.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ค้าและผู้ซื้อ ดังนี้

กลุ่มผู้ค้า

กลุ่มผู้ค้าส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ คือ คนพื้นที่คอยปุย การเดินทางของกลุ่มผู้ค้าส่วนใหญ่จะใช้รถกระบะส่วนตัว เวลาที่เริ่มทำการค้าขายส่วนใหญ่มากกว่า 10 ปี เป็นช่วงอายุที่ผู้ค้าที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป เหตุผลในการมาค้าขายที่ตลาดดอกไม้ต้นลำไยที่สำคัญ คือ เป็นแหล่งขายสินค้าเฉพาะ ที่อยู่ศูนย์กลางของเมือง

กลุ่มผู้ซื้อ

ผู้ซื้อส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี เป็นคนในพื้นที่ คือ อำเภอเมือง เชียงใหม่ รู้จักตลาดเนื่องจากเป็นตลาดหลักในการซื้อขายดอกไม้ ที่อยู่กลางเมือง ใช้บริการตามเทศกาล มาเป็นประจำทุกวัน มาเป็นประจำทุกสัปดาห์และตามแต่ความ

ต้องการ การเดินทางของกลุ่มผู้ซื้อส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์ และเป้าหมายการใช้งานของกลุ่มผู้ซื้อ คือ ร้านขายส่งและปลีกไม้ตัดดอก

5.1.1.2 การแบ่งพื้นที่และการใช้พื้นที่ของตลาด ดังนี้

ปัจจัยในการแบ่งพื้นที่ คือ สินค้าประเภทเดียวกันอยู่ใกล้กัน เพื่อง่ายต่อการเลือกซื้อ สะดวกต่อการเลือกและมองเห็น ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของสินค้าได้ 5 ประเภท ได้แก่ ร้านขายส่งและปลีกไม้ตัดดอก ร้านรับจัดดอกไม้ ร้านขายอุปกรณ์สำหรับใช้ในการจัดดอกไม้ ร้านขายดอกไม้พวงมาลัย และร้านขายของชำสินค้าเบ็ดเตล็ดและเครื่องดื่มน้ำ การแบ่งพื้นที่ทั้งหมดสามารถแบ่งได้ 3 ส่วน ตามประเภทของพื้นที่ คือ พื้นที่ร้านค้าบริเวณส่วนหน้าตลาด พื้นที่ร้านค้าบริเวณส่วนกลางตลาด และพื้นที่ร้านค้าบริเวณส่วนหลังตลาด โดยมีส่วนเชื่อม คือ เส้นทางสัญจร โดยร้านค้าจะขายสินค้าเรียงกับถนน การใช้พื้นที่การสัญจรภายในตลาดมี 2 ทาง การสัญจรทางรถ และการสัญจรทางเท้า การใช้พื้นที่ในแต่ละช่วงเวลา กลุ่มผู้ค้า มีการค้าขายสินค้าตลอด 24 ชั่วโมง ช่วงเวลาการเปิดร้านของผู้ค้าที่พบมากที่สุดคือ 6.00-9.00 นาฬิกา และกลุ่มผู้ซื้อ มาตลาดส่วนใหญ่ในช่วงเวลา 6.00-9.00 นาฬิกา

5.1.1.3 รูปแบบ การจัดวาง และการใช้งานภายในร้านค้า ดังนี้

รูปแบบร้านค้า มีทั้งหมด 3 รูปแบบ รูปแบบร้านค้าถาวร รูปแบบร้านค้ากึ่งถาวร และรูปแบบร้านค้าชั่วคราว รูปแบบการค้าขายของร้านค้า ร้านค้าส่วนมากเป็นรูปแบบร้านค้ากึ่งถาวรเป็นส่วนใหญ่ เป็นรูปแบบการค้าขายที่เกิดจากมีร้านค้าประเภทนี้จำนวนมากกว่าร้านค้าประเภทอื่น

การจัดวางเพื่อสนองการค้าขาย การจัดวางพื้นที่ร้านค้าและการจัดวางสินค้าเพื่อตอบสนองต่อการค้าขายมากที่สุด คือผู้ซื้อสามารถมองเห็นและเลือกสินค้าภายในร้านค้าได้สะดวกเป็นที่พอใจมากที่สุด เพื่อสนองต่อการค้าขายให้ดีที่สุด การจัดวางเพื่อสนองพฤติกรรมของผู้ใช้บริการพื้นที่ การจัดแบ่งพื้นที่ตามพฤติกรรมของผู้ค้าที่แบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน ในส่วนค้าขายและส่วนนั่งพักสำหรับผู้ค้าและผู้ซื้อ การจัดวาง และการใช้งานภายในร้านค้า ประกอบไปด้วย 3 ส่วน พื้นที่ส่วนบุคคล พื้นที่ร่วม และ พื้นที่ทั่วไป การใช้งานพื้นที่ภายในร้านค้าในแต่ละส่วนขึ้นอยู่กับการใช้งานของผู้ค้าและผู้ซื้อที่ตอบสนองต่อพฤติกรรมและการค้าขายของผู้ค้าและผู้ซื้อ

5.1.1.4 ข้อเสนอการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งาน ดังนี้

การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งาน มีความสัมพันธ์ต่อองค์ประกอบเชิงกายภาพ ความต้องการของผู้ค้าและผู้ซื้อเป็นสำคัญ การใช้งานเหมาะสมตามพฤติกรรมผู้ใช้งาน ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ และมนุษย์สัมพันธ์ที่ีระหว่างผู้ใช้งานภายในพื้นที่

ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทั้งจากการสังเกตและสัมภาษณ์พบรูปแบบปฏิสัมพันธ์เฉพาะคือ บริการดี เป็นกันเอง ยิ้มแย้มแจ่มใส แลกเปลี่ยนทัศนคติซึ่งกันและกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันและกัน เหมือนเป็นเพื่อนหรือญาติ พูดจาภาษาพื้นถิ่น พูดจาเข้าใจกันง่าย สามารถต่อรองราคาสินค้าได้ มีพื้นที่นั่งคุยกันภายในร้านค้า ซึ่งผู้ซื้อสามารถเข้ามานั่งภายในร้านค้าได้กลายเป็นพื้นที่พบปะกันระหว่างผู้ค้ากับผู้ซื้อประจำ และมีการค้าขายนานจนผูกพัน รู้จักกันก่อนขายค้าภายในตลาด เช่นเป็นญาติกัน มาจากหมู่บ้านเดียวกัน หรือเป็นเพื่อนกัน

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมของตลาดแห่งนี้ ให้คงเป็นตลาดกลางที่สำคัญไปพร้อมกับการพัฒนาให้เป็นสภาพแวดล้อมริมหน้าน้ำเมืองเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์เมืองเชียงใหม่

5.1.2 แนวทางการพัฒนาสภาพแวดล้อมของตลาด

แนวทางการพัฒนาของตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากการศึกษาที่พบประเด็นความสำคัญของพื้นที่พบว่าแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือพื้นที่ส่วนหน้า พื้นที่ส่วนกลาง พื้นที่ส่วนหลังและพื้นที่ส่วนหลังริมน้ำบึง ดังนี้

- 1) พื้นที่ส่วนหน้า จัดพื้นที่ร้านค้าให้มีความสวยงาม โดยทำการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่ให้เกิดความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย และจัดรูปแบบร้านค้าให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- 2) พื้นที่ส่วนกลาง เพิ่มการเชื่อมโยงพื้นที่ภายในร้านค้า การจัดพื้นที่ค้าขายให้มีความต่อเนื่องในการเดินเลือกซื้อสินค้า และสร้างปฏิสัมพันธ์ของผู้ใช้บริการพื้นที่ ให้เกิดความรู้สึกสนิทสนม สร้างการรับรู้จากทางมองเห็น มีพื้นที่กันเป็นสัดส่วน สร้างพื้นที่ทางเข้าออกภายในร้านค้าให้เกิดความคล่องตัว ผู้ใช้บริการพื้นที่เกิดความรู้สึกที่เป็นกันเอง รักใคร่ปรองดองกันภายในพื้นที่
- 3) พื้นที่ส่วนหลังและพื้นที่ส่วนหลังริมน้ำบึง ปรับปรุงรูปแบบอาคารให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันสร้างอัตลักษณ์สภาพแวดล้อมให้ชัดเจน จัดระเบียบการจัดวางสินค้าไม่ให้กีด

ขวางทางสัญจร พัฒนาทางเดินเท้าให้สามารถสัญจรได้สะดวก มีพื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อนหย่อนใจ เพิ่มบรรยากาศที่ร่มรื่นเพิ่มร่มเงาเพื่อป้องกันแสงแดด และปรับปรุงพื้นที่บริเวณริมแม่น้ำปิงเป็นพื้นที่สาธารณะ สามารถออกกำลังกาย เดินเล่น พักผ่อนหย่อนใจและสามารถเป็นพื้นที่จัดกิจกรรมต่างๆ ได้ เพื่อลดความแออัดในพื้นที่ เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้แก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวภายในชุมชน

5.2 สังเคราะห์

การศึกษาเกี่ยวกับตลาดดอกไม้ที่ผ่านมาเป็นประเด็นเศรษฐกิจและสังคมเป็นส่วนใหญ่โดยยังไม่มีการศึกษาประเด็นกายภาพและสภาพแวดล้อม ตลอดจนความสัมพันธ์เชิงซ้อนในตลาดที่มีอยู่อย่างเด่นชัดการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบกายภาพและสังคมในพื้นที่ตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไยซึ่งเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญจึงเป็นจุดเด่นของงานวิจัยนี้ที่ยังไม่มีการศึกษามาก่อน

ในการทบทวนวรรณกรรมที่กล่าวในบทที่ 2 อ้างถึง เพชร จงกำโชค (2528) เกียรติ จิระกุล (2525) สารียา ศรีเชื้อ (2540) และชมชวน บุญระหงส์ (2543) ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในระบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อ ผู้ขาย และผู้ส่ง ความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งของเมือง การส่งเสริมการพึ่งพากันและกันในชุมชน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม โดยขาดการศึกษาเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมสิ่งก่อสร้าง สภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ของตลาด ส่วนทบทวนวรรณกรรมจารุณี จันทลักษณ์ (2548) สุชาดา กัมมารเจษฎากุล (2546) ได้ศึกษาในเรื่องของงานสถาปัตยกรรมโดยไม่เชื่อมโยงระหว่างประเด็นกายภาพ สังคม และสภาพแวดล้อม

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์หลายสาขาเข้าด้วยกัน โดยมีความรู้จากสาขาวิชาสถาปัตยกรรม และการออกแบบสภาพแวดล้อม โดยนำเอาปัจจัยกายภาพและสังคมของตลาดที่มีมิติเชิงเศรษฐกิจมาเกี่ยวข้อง ซึ่งนำเอาข้อมูลจากการศึกษาทั้งหมดมาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไย

5.3 ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไยพบว่า สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้มีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไย ดังนั้นแนวทางของงานวิจัยตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไยนี้จะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับตลาด และสามารถที่จะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

จากการศึกษาวิจัยในแนวทางการพัฒนาตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไยเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์เมืองเชียงใหม่ มีการลำดับเนื้อหาตั้งแต่วัตถุประสงค์ถึงผลการสังเคราะห์ที่มีความต่อเนื่องของข้อมูล

และสามารถแสดงผลชัดเจน (Explicit) ของแนวทางการพัฒนาตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไยในหลากหลายมิติที่แตกต่างจากการศึกษาตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไย ผลการศึกษาที่ออกมาเป็นหัวข้อของแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนอย่างมีแนวทางและวิธีวิจัยที่เป็นขั้นเป็นตอนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยนี้แสดงให้เห็นงานวิจัยระดับย่อย ที่มองจากในออกนอก ควรมีการศึกษาระดับกว้าง และนอกคู่มือ เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบให้ได้ต่อยอดความรู้ยิ่งขึ้น

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาพื้นที่ทางกายภาพและพื้นที่ทางสังคม หากมีการทำวิจัยต่อไป วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2532) และ (2541) กล่าวถึง การศึกษาแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมว่าเป็นกลยุทธ์มูลฐานที่ใช้ในการดำเนินงานออกแบบ เพื่อให้ได้ผลงานออกแบบที่เป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดที่สนองตอบเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการ และแนวความคิดในการออกแบบมีความหมายที่กว้างมากในลักษณะที่เป็นพิสัยระหว่างความหมายที่เป็นนามธรรมกับความหมายที่เป็นรูปธรรม ดังนั้นการนำเอาความหมายนามธรรมเป็นความคิดเห็นมาแปลงสู่รูปธรรม จึงเป็นการตีโจทย์ของการออกแบบที่สำคัญ แนวทางกายภาพ มาสร้างผลลัพธ์ออกมาเป็นรูปธรรม ในแต่ละข้อสามารถมีผลลัพธ์ทางกายภาพและสังคม นำมาวิเคราะห์ในแนวความคิดมูลฐานเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งส่งเสริมตลาดให้เป็นที่ศูนย์รวมชุมชนและการส่งเสริมการจัดพื้นที่สถาปัตยกรรมและ สภาพแวดล้อมให้ได้บรรยากาศ

5.4 สรุป

กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยของแนวทางการพัฒนาองค์ประกอบพื้นที่และสังคม เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมกายภาพตลาดดอกไม้ต้นลำไย เชียงใหม่ มาจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเชิงกายภาพและสังคมของตลาด ได้ผลวิจัยเป็นข้อมูลองค์ประกอบกายภาพและสังคมจากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมที่นำมาวิเคราะห์โดยการเข้ารหัส การแยกแยะเนื้อหาและการสร้างแนวคิดเป็นสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์ ทำให้มีความแตกต่างไม่เหมือนใคร ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวคิดมูลฐานเพื่อส่งเสริมและพัฒนาสภาพแวดล้อม ภายใต้ระบบเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ของตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไย ทำเลที่ตั้งที่ดีเปรียบเสมือนศูนย์กลางของเมืองประวัติศาสตร์ความเก่าแก่ของตลาดภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเลี้ยงตัวเอง ความเป็นตลาดที่มีช่วงเวลาดำเนินการหลากหลาย และพื้นที่ร่วมภายในร้านค้าที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาที่พบได้นำไปใช้สังเคราะห์สร้างแนวทาง เพื่อสภาพแวดล้อมและส่งเสริมภูมิทัศน์ให้มีความเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

จากแนวทางการพัฒนาของตลาดดอกไม้ต้นลำไยที่ค้นพบทั้งหมด นำมาสร้างความเด่นชัดจากแนวทางสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์เป็นการนำจุดเด่น และการจัดการของพื้นที่สังคม

วัฒนธรรม ให้ดำรงอยู่เพื่อชุมชนเอง และดึงรายได้จากการผู้ซื้อ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน การพัฒนาทำได้โดยการส่งเสริมการจัดพื้นที่ สถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อม โดยส่งเสริมภูมิทัศน์ควบคู่กับการประชาสัมพันธ์ให้ผู้คนในชุมชนและนักท่องเที่ยวได้รับรู้ จดจำ และนำไปบอกต่อผู้อื่นต่อไป

การส่งเสริมภูมิทัศน์ของตลาดดอกไม้ต้นลำไยให้เด่นชัดยิ่งขึ้น สามารถสนับสนุนให้เกิดการหมุนเวียนเศรษฐกิจภายในชุมชนที่เห็นได้ชัดเจน เป็นพื้นที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างระบบการเพาะปลูกดอกไม้ เพื่อการอุปโภคของชุมชนเมืองและชุมชนชนบท รวมทั้งเป็นแหล่งระบายสินค้าอุปโภค บริโภค จากการผลิตในชนบทสู่สังคมเมือง เป็นพื้นที่ศูนย์รวมทางสังคมในการพบปะของผู้คนและกิจกรรมตามเทศกาล และวัฒนธรรมของชุมชน การเป็นศูนย์รวมทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน รวมถึงสภาพแวดล้อมชุมชนที่มีความโดดเด่นไม่เหมือนพื้นที่อื่นนี้นับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สามารถพัฒนาต่อ เพื่อให้มีศักยภาพในการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจของชุมชนอันเป็นแนวทางในการรักษาตลาดดอกไม้ตลาดต้นลำไยให้สามารถดำรงภายใต้การเปลี่ยนแปลงได้ยั่งยืน

ผลการวิจัยของตลาดดอกไม้ต้นลำไยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมภูมิทัศน์สำหรับตลาดเฉพาะอย่างแห่งอื่น ๆ โดยควรพัฒนาแบบเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์ให้มีความเด่นชัดยิ่งขึ้น เพื่อดึงดูดบุคคลจากท้องถิ่นอื่นเข้ามาท่องเที่ยวภายในชุมชนของตลาดต่อไป